

[Erik Eriksen.]

på det udenrigspolitiske område, end tilføjet var mellem det ærede medlems parti og mit.

Det er et spørgsmål, jeg stiller, ikke af almindelig nysgerrighed, men fordi en besvarelse af det, hvis den gives lige ud, i virkeligheden tjener til den afklaring, som jeg gerne ville have angående den socialdemokratiske regerings stilling.

Hvis det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard siger, at han ingen tillid har til regeringen, er der skabt fornøden klarhed. Og hvis han ikke vil bryde med den på grund af det forskellige syn på dens udenrigspolitik, kan jeg altså ikke forstå, hvad det var, der fik ham til at bryde med os i sin tid, for dengang havde jeg da indtryk af, at det var det sydslesvigske spørgsmål alene, det har jeg dog hørt sagt adskillige gange. Hvis det ikke var det sydslesvigske spørgsmål alene, hvad i alverden var det da? Det har været gemt indtil dette øjeblik. Det svarede det ærede medlem ikke klart på i går. Han sagde rigtigt, at det var noget altoverskyggende for ham, at regeringen havde fastlagt en ny udenrigspolitik, at det var et brud med en århundredgammel linie — lad nu være, at det er at tage munden lovlig fuld, jeg er dog klar over meningen —, men hvad jeg savner fra det ærede medlem er konklusionen af denne meget stærke udtalelse. Hvorfor skal man vente med denne konklusion? Kan den ikke drages i dag, hvornår kan den så drages? Jeg kunne også sige det således: Er det virkelig meningen, at denne samling skal slutte, uden at vi har fået klaret den faktiske politiske situation her i landet? Jeg kunne også føje til: det plejer at være sådan, at der sker noget, hvor det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard er med, det kan der også komme til her.

Det ærede medlem valgte at svare ved at sige en hel masse om vort forfatningssystem. Det kunne ikke skabe sikkerhed for et fast regeringssystem; medens et anseligt mindretal her i tinget altid kunne gøre sig gældende, kunne man ikke sige, at det arbejdsgrundlag, regeringen havde, var ideelt, og det ærede medlem pegede i så henseende på det schweiziske system. Det ærede medlem føjede til: men vi er ved at famle os frem til noget nyt — og navnlig det, at vi famler os frem kan vist være rigtigt. Men jeg er altså for såvidt enig med det ærede medlem, og jeg indrømmer, at ikke alene enhver, der har prøvet at sidde i en mindretalsregering og sidde i et erhvervsministerium under en mindretalsregering, men også enhver, som har tænkt over det, ubetinget vil erkende

rigtigheden af det ærede medlems udtalelse. Så er det jeg føjer til, at det er ikke nok at filosofere over, hvad der eventuelt kan ske ad åre, når det er den øjeblikkelige situation, vi skal tage stilling til. Udtalelsen om, at vi skal alle sammen arbejde for samling og samarbejde, er egentlig så ligetil, selvom det vel dog kommer an på, hvad vi skal samarbejde om. Fra venstres side — og det understregede jeg også tidligere — har vi i høj grad arbejdet sagligt, deltaget i arbejdet, søgt at nå resultater på alle områder, hvor det overhovedet var muligt.

Det ærede medlem sagde, at på en måde havde jeg fået svaret. Det svar havde „Sorø Amtstidende“ givet. Det ærede medlem gav uforbeholden tilslutning til „Sorø Amtstidende“s artikel om sammenslutning af venstre og konservative. Nu må jeg tilstå, at jeg havde ikke ventet i en forholdsvis ung alder at stå overfor den kendsgerning, at det virkelig var muligt at konstatere enighed mellem redaktør Waldemar Petersen fra Slagelse og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, men man kan immervæk opleve noget nyt. Denne enighed gør mig imidlertid betænkelig, mere betænkelig, end jeg var, før det ærede medlem holdt sin tale. Jeg synes ikke så forskrækkelig godt om ideen; sammenslutning af partier er jo ikke sådan noget, nogle stykker af os her eller pressens folk kan sidde og beslutte. Tænk, om det var sådan, hvilke perspektiver kunne der ikke åbne sig! Derfor kan jeg ikke erklære mig tilfreds med, at det ærede medlem nøjes med at sige, at jeg har fået svar på mine spørgsmål, for det er givet af „Sorø Amtstidende“. Jeg mener, det er for stor en ære at give „Sorø Amtstidende“. Jeg vil hellere have svaret direkte fra det ærede medlem, for han plejer både at kunne og ville selv. Men jeg forstod altså, at tanken om en sammenslutning mellem venstre og konservative på den ene side, socialdemokrater på den anden og så det radikale venstre midt imellem, var den ønskedrøm, som det ærede medlem havde, men jeg tror ikke, det kan være andet end en ønskedrøm.

Det ærede medlem sagde, at disse tre store grupper repræsenterede de store strømninger i folket. Dertil vil jeg sige, at de store strømninger i folket skal vel egentlig afspejle sig i repræsentationen her på rigsdagen, og jeg vil ærligt og oprigtigt gerne tildele det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard en betydelig rolle, men med den placering eller den optrækning af skillelinien: de tre store grupper, strømninger i befolkningen, bliver det ærede medlem ikke storgruppefører i den tænkte konstellation, for